

Trgovački sud u Osijeku

Stečajna stvar.

Na broj: **St-43/2024**

Dužnik: **CENTAR FAKTOR d.o.o. u stečaju** iz Zagreba, Radnička cesta 39, OIB: 69566160187

Dopuna izvješća o gospodarskom položaju dužnika

I/ U skladu s odlukom skupštine vjerovnika od 27. lipnja 2024. g. dostavlja se dopuna izvješća o gospodarskom položaju dužnika u vidu prikaza predračuna troškova postupka prisilne naplate potraživanja dužnika i potencijalnih parničnih postupaka, te s tim u skladu i prijedloga odluka skupštine vjerovnika.

II/ Dužnik ima potraživanja prema bivšim zakonskim zastupnicima Valentinu Vičiću u iznosu od 3.381.766,16 kn i Goranu Kovačiću u iznosu od 1.690.883,08 kn temeljem sporazuma sklopljenog između Borisa Abramovića kao prenositelja te Valentina Vičića i Gorana Kovačića kao preuzimatelja od 13. listopada 2017. g. kojim se vrši prijenos poslovnih udjela prenositelja na preuzimatelja uz naznaku da dužnik ima novčanu tražbinu prema prenositelju u iznosu od 3.381.766,16 kn. Člankom 3. navedenog sporazuma utvrđena je kupoprodajna cijena poslovnih udjela u visini od 3.381,755,16 kn koja se isplaćuje na način da preuzimatelji preuzimaju zajedno i solidarno navedeni dug prenositelja prema dužniku u cijelosti o čemu su se stranke sporazumjele sklopiti zaseban pravni posao. Sporazum je ovjeren po javnom bilježniku Jozi Rotimu iz Zagreba broj ovjere OV-7995/2017 dana 13. listopada 2017. g.

Člankom 3. sporazuma od 13. listopada 2017. g. određeno je da će Goran Kovačić izdati zadužnicu na iznos od 1.354.238,35 kn na kojoj će Valentin Vičić biti jamac platac u iznosu od 1.880.000,00 kn, da će Goran Kovačić izdati zadužnicu na iznos od 100.000,00 eur na kojoj će Valentin Vičić biti jamac platac na iznos od 100.000,00 eur. Navedene zadužnice stečajni dužnik nema u posjedu, stoga protiv Gorana Kovačića i Valentina Vičića nije moguće pokrenuti ovršni postupak radi naplate dugovanog iznosa već se prethodno treba pokrenuti parnični postupak radi ishodovanja kondemnatorne odluke.

Potencijalni prigovori protivne strane u parničnom postupku mogu se odnositi na zastaru, s obzirom da su pravni poslovni sklopljeni u 2017. g. a iz istih se ne može utvrditi točan datum dospijeca obveze. Ukoliko bi obveza dospjela tijekom 2017., 2018. ili 2019. g. ista bi u ovom trenutku bila u zastari.

Pregledom zemljišnih knjiga prema prijavljenoj adresi prebivališta Valentina Vičića, koja je evidentirana u sudskom registru, u Zagrebu, Ulica Ivana Banjavčića 5, utvrđeno je da isti nema nekretninu u vlasništvu na toj adresi, kao i da ranije nije bio vlasnikom nekretnina upisanih u zk.ul. 6518, k.o. Centar. Isti je bio upisan kao vlasnik nekretnine upisane u zk.ul. 1860, k.o. Vrapče, i to zk tijelo I - 9. Suvlasnički dio: 3/96 koje je preseno ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 6. rujna 2023.

g. na Tomislava Kolarića.

Pregledom zemljišnih knjiga prema prijavljenoj adresi prebivališta Gorana Kovačića, koja je evidentirana u sudskom registru, u Zagrebu, Petrinjska 87, utvrđeno je da isti nema nekretninu u vlasništvu na toj adresi upisanoj u zk.ul. 6738, k.o. Centar novi.

Potencijalni parnični postupak imao bi iskazanu vrijednost predmeta spora u visini od 448.837,50 eur/3.381.766,16 kn u odnosu na Valentina Vičića i u visini od 224.418,75 eur/1.690.883,08 kn u odnosu na Gorana Kovačića. Predvidivi troškovi parničnog postupka koji se sastoje od troškova zastupanja protivnih strana po punomoćnicima odvjetnicima, nagradu vještaku i sudskih pristojbu sastoje se od sljedećeg:

Rbr	Opis	Vrijednost
1	Zastupanje u parničnom postupku protivne strane po punomoćniku odvjetniku (5 podnesaka, 5 ročišta) - Valentin Vičić	77.494,36 €
2	Zastupanje u parničnom postupku protivne strane po punomoćniku odvjetniku (5 podnesaka, 5 ročišta) - Goran Kovačić	43.747,18 €
3	Financijsko-knjigovodstveno vještačenje	1.000,00 €
4	Sudska pristojba na tužbu, odgovor na tužbu, žalbu, odgovor na žalbu	2.985,12 €
	UKUPNO	125.226,66 €

S obzirom da dužnik nema likvidnih sredstava za namirenje potencijalnih troškova ovog parničnog postupka, a jedina imovina dužnika u vidu nekretnine ima procijenjenu vrijednost od 78.000,00 eur, to dužnik ne raspolaže dostatnim sredstvima radi namirenja potencijalnih parničnih troškova protivne strane u ovom parničnom postupku. Stoga se predlaže pozvati zainteresirane osobe na uplatu predujma troškova parničnog postupka protiv Gorana Kovačića i Valentina Vičića u iznosu od 125.226,66 eur, koji se u slučaju neuplate navedenog iznosa neće pokretati.

III/ U odnosu na parnične postupke dužnika koji su u tijeku dostavljaju se sljedeći podaci i predračuni troškova:

1. Povrv-28/2023 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu

Tužitelj: Centar faktor d.o.o.

Tuženik: Smiljan Pilipović

Predmet spora: isplata (postupak povodom prigovora protiv platnog naloga)

VPS: 1.241.439,91 €

Parnični postupak posljedica je podnošenja prigovora tuženika na rješenje o ovrsi javnog bilježnika Tomislava Žabeka iz Zagreba broj Ovr-80314/2022 od 6. prosinca 2022. g. kojim je određena ovrha općenito na imovini ovršenika radi naplate tražbine tužitelja u iznosu od 9.353.628,98 kn/1.241.439,91 eur uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od 6.752.460,10 kn/896.205,47 eur od 1. siječnja 2022. g., a na iznos od 2.601.168,88 kn/345.234,44 eur od 21. siječnja 2022. g., kao i radi naplate troškova postupka u iznosu od 95.962,50 kn/12.736,41 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Rješenje o ovrsi izdano je na temelju izvoda otvorenih stavaka od 18. srpnja 2022. g.

Prema podnesku tužitelja od 19. svibnja 2024. g., predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku temeljem sljedećih ugovora:

- ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 12. kolovoza 2020. g. na iznos od 5.500.000,00 kn s rokom povrata do 1. rujna 2020. g. uz ugovorenu kamatu u visini od 6% godišnje i ugovorenu naknadu u visini od 3% jednokratno, uvećano za porez i prirez

- b) ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 14. kolovoza 2020. g. na iznos od 1.500.000,00 kn s rokom povrata do 24. kolovoza 2020. g. uz ugovorenu kamatu od 6% godišnje i naknadu koja se obračunava jednokratno u iznosu od 2%, uvećano za porezi i prirez
- c) ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 10. ožujka 2021. g. na iznos od 1.000.000,00 kn s rokom povrata do 15. ožujka 2021. g. uz ugovorenu kamatau od 6% godišnje i naknadu koja se obračunava jednokratno u iznosu 2,5% jednokratno, uvećano za porez i prirez
- d) sporazum o reguliranju odnosa te povratu obveza temeljem ugovora o kratkoročnim pozaumicama od 14. listopada 2021. g. kojim je utvrđena obveza tužitelja prema tuženiku u iznosu od 18.696.031,52 kn koja se sastoji od glavnice u visini od 17.000.000,00 kn i kamata i naknada u iznosu od 1.696.031,52 kn, uz ugovoreni povrat cjelokupnog iznosa u roku od 21 dana od potpisa
- e) ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 26. listopada 2021. g. na iznos od 18.272.023,64 kn s rokom povrata do 2. studenog 2021. g. uz automatsko produljenje dospijeća za svakih daljnjih sedam dana do opoziva te uz ugovorenu kamatu od 6% godišnje i naknadu u visini od 5% jednokratno, uvećano za porez i prirez, za svako sklapanje i produljenje na sedmodnevnoj bazi, a kojim je ugovoreno da se istim zamjenjuju svi prethodno sklopljeni ugovori o kratkoročnim pozajmicama.

Tužitelj smatra da su sklopljeni ugovori ništetni budući je prema njegovu izračunu, do kojeg tvrdi da je došao naknadno, iako je sam sastavljao ugovore i davao ih na potpis tuženiku, cijena korištenja zajma koja uključuje kamate, naknade, porez i prirez, ugovorena u visini od 302,40% godišnje, te radi dokazivanja istoga predlaže provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

Tužitelj se u prilog svojim tvrdnjama poziva na odredbu čl. 26. st. 1. i 4., 27. i 29. Zakona o obveznim odnosima.

Tužitelj u svom podnesku nadalje navodi:

"Ovdje se ističe kako ukupna cijena korištenja pozajmljenog kapitala, iskazana u prethodno navedenim ugovorima kroz kamatu i naknadu, značajno premašuje iznose zateznih kamata koje su vrijedile u pojedinim razdobljima te značajno premašuju iznose maksimalno dopuštenih kamatnih stopa kao ukupne cijene korištenja kapitala. Ističe se kako je dopušteno ugovoriti naknadu za korištenje tuđeg novca u obliku kamate, a po najvišoj dopuštenoj stopi propisanoj člankom 26. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/2021 dalje: „ZOO“). U konkretnom slučaju, naknadu za korištenje tuženikova novca čini zbroj kamate ugovorene na godišnjoj razini od 6%, uvećano za porez i prirez, i naknade koja se obračunava prvo jednokratno u iznosu 5% prilikom sklapanja ugovora, uvećano za porez i prirez, te onda prilikom svakog prolongata automatski nakon svakih sedam dana u istom iznosu, odnosno 5%, uvećano za porez i prirez, na sedmodnevnoj bazi sve do povrata cijelog iznosa zajma. Ovdje se osobito napominje da sa strane tuženika nije bilo nikakvog dodatnog angažmana prema tužitelju koji bi opravdavao naplatu iznosa naknade, osobito na ime prolongata i to u iznosu od 5% tjedno, pa je prema tome jasno da naknada iz predmetnog ugovora čini i može činiti jedino dio cijene za korištenje zajma, odnosno kamate. Ugovaranje kamata iznad dopuštenih ima kao posljedicu ništetnost ugovora u tom dijelu."

Tužitelj se nadalje poziva na posljedice ništetnosti propisane čl. 323. i 324. Zakona o obveznim odnosima, kao i na pravila o vraćanju stečenog bez osnove iz čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima.

Tužitelj u navedenom podnesku ističe da je ugovorna odredba kojom se ugovara ukupna kamata, tj. cijena zajma koja se sastoji od zbroja kamata i naknade, ništetna u dijelu u kojem je cijena zajma ugovorena u postotku većem od najviše zakonom dopuštene kamate te da je shodno tome tuženik dužan vratiti tužitelju sve što je primio temeljem ništetne ugovorne odredbe. Tome u prilog se tužitelj

poziva na presudu Vrhovnog suda RH Rev 17/2011-2 od 26. studenog 2013. g. i odluku Ustavnog suda U-III/2598/2015 od 25. lipnja 2020. g.

Tužitelj tvrdi da je tuženik s osnova sklopljenih ugovora o zajmu uplatio iznos od 38.658.158,47 kn, te da je tužitelj s osnova povrata primljenih pozajmica platio ukupno 45.212.712,54 kn. Tužitelj nadalje navodi da je tuženiku plaćena najviša dopuštena kamata u visini od 883.841,13 kn i cjelokupna glavnica u visini od 38.658.158,47 kn, te je shodno tome izvršena preplata u korist tuženika u iznosu od 5.670.712,94 kn koju tužbenim zahtjevom potražuje zajedno s kamatama tekućim od 21. siječnja 2022. g. do isplate, ovršni trošak u iznosu od 95.962,50 kn s kamatama od 6. prosinca 2022. g. kao i parnični trošak. Uz predmetni podnesak dostavljen je i izvod otvorenih stavki na dan 19. svibnja 2023. g. na iznos od 5.670.712,94 kn koji je knjižen kao prijenos početnog stanja uz dospjeće na dana 20. siječnja 2022. g. Tužitelj je ovim podneskom smanjio tužbeni zahtjev na ime glavnice za iznos od 3.682.916,04 kn.

Tuženik je prijavio tužitelja Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih institucija te je povodom iste prijave proveden nadzor nad tužiteljem u kojem su utvrđene nepravilnosti. Zapisnik o obavljenom nadzoru od 31. ožujka 2023. g. dostavljen je tužitelju, te isti nije iznio prigovor na isti, što je Hanfa protumačila kao priznanje utvrđenih nepravilnosti. Hanfa je u postupku nadzora utvrdila da su tužitelj i tuženik u razdoblju od 16. lipnja 2020. g. do 26. listopada 2021. g. sklopili ukupno 26 ugovora o kratkoročnim pozajmicama uz ukupno ugovoreni iznos od 120.272.023,64 kn te ugovorenu godišnju kamatu od 6% i naknadu koja se kretala od 0,50% do 5,00 %. Hanfa je utvrdila da su sredstva iz pozajmica korištena na način da je iznosom od 36.658.158,47 kn/5.130.819,36 eur uplaćeno na račun tužitelja, iznosom od 80.000.000,00 kn/10.617.824,67 eur je namirena glavnica po sklopljenim ugovorima, a iznosom od 1.613.865,17 kn/214.196,72 eur su namirene kamate i nankade. Hanfa nadalje utvrđuje da je od ukupnog iznosa pozajmica tuženika tužitelju u visini od 120.272.023,64 kn/13.537.726,46 eur, koji je ujedno i uplaćen na račun tužitelja, tužitelj vratio tuženiku iznos od 22.000.000,00 kn/2.919.901,79 eur, a iznos od 80.000.000,00 kn/10.617.824,67 eur je namirena glavnica po sklopljenim ugovorima. Time je ostalo otvoreno potraživanje tuženika prema tužitelju po osnovi glavnice na dana 31. listopada 2022. g. u iznosu od 18.272.023,64 kn/2.425.114,29 eur.

Hanfa je nadalje utvrdila da tužitelj nije vršio pravilnu evidenciju poslovnih promjena u svojim poslovnim knjigama temeljem ugovora sklopljenih s tuženikom. U tom smislu je utvrđeno da je tužitelj na kontu 21221 – kratkoročni zajmovi od građana, 2122 – kratkoročni zajmovi i 14120 – ostala potraživanja u razdoblju od 1. siječnja 2020. g. do 31. listopada 2022. g. evidentirao primljene pozajmice u iznosu od 35.658.158,47 kn/4.732.650,94 eur od čega je vraćeno 45.011.787,45 kn/5.974.090,74 eur, tj. da tužitelj nije iskazao obvezu s osnova primljene pozajmice nego potraživanje s osnove preplaćenog iznosa od 9.353.928,98 kn/1.241.439,91 eur. Ovo je upravo iznos koji je istovjetan onome koji je naveden u izvodu otvorenih stavki temeljem kojega je doneseno rješenje o ovrsi koje tuženik osporava prigovorom.

Hanfa je nadalje konstatala da se razlika od 84.613.865,17 kn/11.230.189,81 eur koja nije evidentirana u poslovnih knjigama tužitelja na kontu primljenih pozajmica odnosi na iznos od:

- a) 80.000.000,00 kn/10.617.824,67 eur neevidentirane primljene pozajmice kojom je namirena dospjela glavnica po ranije sklopljenim ugovorima s tuženikom, navedeni iznos nije uplaćen na račun tužitelja već je istim iznosom namiren dug tužitelja prema tuženiku temeljem ukupno 12 ugovora o kratkoročnim pozajmicama i to od:
 - i. 12. kolovoza 2020. g. na iznos od 5.500.000,00 kn
 - ii. 1. rujna 2020. g. na iznos od 5.500.000,00 kn
 - iii. 15. rujna 2020. g. na iznos od 5.500.000,00 kn
 - iv. 21. rujna 2020. g. na iznos od 2.000.000,00 kn

- v. 29. rujna 2020. g. na iznos od 7.500.000,00 kn
- vi. 27. listopada 2020. g. na iznos od 6.000.000,00 kn
- vii. 10. studenog 2020. g. na iznos od 6.000.000,00 kn
- viii. 24. studenog 2020. g. na iznos od 8.500.000,00 kn
- ix. 9. veljače 2021. g. na iznos od 8.500.000,00 kn
- x. 18. svibnja 2021. g. na iznos od 4.000.000,00 kn
- xi. 25. svibnja 2021. g. na iznos od 4.000.000,00 kn
- xii. od 26. listopada 2021. g. na iznos od 17.000.000,00 kn

Hanfa je nadalje u ovom dijelu utvrdila da iako tužitelj svoje obveze prema tuženiku nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama, isto ne utječe na ukupan iznos obveze tužitelja prema tuženiku iz razloga što se navedenim iznosom namirivala dospjela obveza tužitelja prema tuženiku s osnova glavnica po prethodno sklopljenim ugovorima

- b) na iznos od 1.613.865,17 kn/214.196,72 eur neevidentirane primljene pozajmice kojom je namirena dospjela kamata i naknade po ugovoru o kratkoročnoj pozajmici od:
 - i. 16. rujna 2020. g. na iznos od 122.306,09 kn/16.232,81 eur
 - ii. 4. svibnja 2021. g. na iznos od 219.535,44/29.137,36 eur
 - iii. 26. listopada 2021. g. na iznos od 1.272.023,64 kn/168.826,55 eur

za koji je Hanfa utvrdila da nije uplaćen na račun tužitelja, no da ukupan iznos pozajmica odgovara iznosima obračunatih dospjelih kamata i naknada, iz čega jasno proizlazi da su ti dijelovi pozajmica korišteni za namirenje istih kamata i naknada.

- c) iznos od 6.000.000,00 kn/796.336,85 eur na ime neevidentiran pozajmice od 16. srpnja 2020. g. koji iznos je uplaćen na račun tužitelja 16. srpnja 2020. g.
- d) iznos od 3.000.000,00 kn/398.168,43 eur na ime pogrešno evidentirane pozajmice primljene od društva Nice spot d.o.o.

Hanfa dakle zaključuje da je od ukupno 120.272.023,64 kn/15.962.840,75 eur primljenih pozajmica tužitelj izvršio vraćanje tuženiku iznosa od 102.000.000,00 kn/13.537.726,46 eur i to 22.000.000 kn/2.919.901,79 eur uplatom na račun tuženika te 80.000.000,00 kn/10.617.824,67 eur prijebom obveze tuženika na uplatu iznosa pozajmice i obveze tužitelja na isplatu glavnice po ranije sklopljenim ugovorima, s time da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama evidentirao povrat pozajmica u manjem iznosu i to od 45.011.787,45 kn/5.974.090,84 eur. Razlika od 56.988.212,55 kn/7.563.635,62 eur na ime vraćenih pozajmica koju tužitelj nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama odnosi se na iznos od:

1. 80.000.000,00 kn/10.617.824,67 eur na ime neevidentiranja zatvaranja obaveza dospjelih pozajmica odobravanjem novih pozajmica
2. 23.011.787,45 kn/3.054.189,06 eur koji se odnosi na 92 uplate koje su pogrešno evidentirane kao plaćanje glavnice umjesto plaćanja kamata i naknada. U odnosu na ovu nepravilnost, Hanfa je utvrdila da je tužitelj u korist tuženika u razdoblju od 1. srpnja 2020. g. do 20. siječnja 2022. g. izvršio ukupno 92 uplate pojedinačnih novčanih iznosa u ukupnom iznosu od 23.011.787,45 kn/3.054.189,06 eur koji su knjiženi kao plaćanje glavnice. Nadzorom je utvrđeno da uplate tužitelja prema tuženiku odgovaraju iznosu kamata i naknada temeljem sklopljenih ugovora o pozajmicama, te da vrijeme izvršenja tih uplata odgovara vremenu izdanih obračuna za kamate i naknade, kao i da je tuženik u svojim evidencijama iste uplate evidentirao kao plaćajne obračunatih kamata i naknada. Temeljem istoga, Hanfa je zaključila da se navedeni iznos odnosi na namirenje obveze po osnovi kamata i naknada, a ne na uplatu

glavnice, čime je utvrđeno nepravilno knjiženje istih uplata.

U odnosu na obračun kamata i naknada Hanfa je utvrdila da je tužitelj izvršio obračun istih za 26 sklopljena ugovora na 75 različita datuma u razdoblju od 1. srpnja 2020 g. do 11. siječnja 2022. g. Obračuni su sadržavali datum ulaganja, datum isplate, broj dana za koje se kamata obračunava, postotni iznos kamate, iznos kamate izražen u kunama, postotni iznos naknade, iznos naknade u kunama, te ukupan iznos za isplatu kamata i naknade u kunama kao i iznos poreza i prireza u kunama. Hanfa je utvrdila da je tužitelj kamate obračunavao svakih sedam dana, iznimno svakih 14 dana. Ukupno je tužitelj izvršio 176 pojedinačnih obračuna prema tuženiku.

Hanfa je nadalje utvrdila da je ugovorima o pozajmicama bila ugovorena fiksna kamata u visini od 6% godišnje po povratu pozajmice.

U odnosu na ugovorenu naknadu iz ugovora o pozajmicama, Hanfa je utvrdila da su svi ugovori između tužitelja i tuženika sadržavali ugovorenu naknadu u rasponu od 0,5% do 5%, te da je ista u svim ugovorima bila obračunavana jednokratno, osim u ugovorima od 24. studenog 2020. g., 9. veljače 2021. i 26. listopada 2021. g. u kojima se obračunavala svakih sedam dana. U odnosu na osnovu za obračun naknade, Hanfa je zatražila očitovanje tuženika, koji je pojasnio da se u početku poslovnog odnosa tužitelja i tuženika nakon isteka pojedinog ugovora, ako sredstva po istime nisu isplaćena od strane tužitelja tuženiku, sklapao novi ugovor, no da su mu nakon izvjesnog vremena gosp. Goran Kovačić u ime tužitelja i nepoznata osoba u ime BKS Bank AG pojasnili da nije potrebno sklapati nove ugovore, budući čl. 1. sadrži odredbu o automatskom produljenju ugovora za sljedeće jednako dugo razdoblje.

Hanfa je nadzorom utvrdila da je tuženiku na temelju kamata i naknada isplaćen ukupan iznos od 23.212.712,54 kn/3.080.856,40 eur, a iznos od 1.613.865,17 kn/214.196,72 eur je namiren novim pozajmicama, tj. da je tuženiku namiren ukupan iznos na ime kamata i naknada u visini od 24.826.577,71 kn/3.295.053,12 eur, a obveza je iznosila 24.817.577,79 kn/3.293.858,62 eur, tj. da je izvršena preplata u visini od 8.999,92 kn/1.194,49 eur. Nadalje je utvrđeno da uplaćeni iznosi tužitelja u korist tuženika odgovaraju iznosima obračunatih naknada i kamata, kao i da vrijeme izvršenja uplata odgovara vremenu obračuna, iz čega se zaključuje da se pojedine uplate odnose upravo na namirenje obveze po osnovi kamata i naknada.

Hanfa je nadalje utvrdila da tužitelj u svojim poslovnim knjigama nije vršio pravilna knjiženja po osnovi obveza za kamate i naknade u periodu od 1. siječnja 2020. g. do 31. listopada 2022. g. na kontu 2123 – obveze za kamate. Tako je utvrđeno da je tužitelj knjižio samo jedno zaduženje kamata i naknada u iznosu od 284.493,01 kn/37.758,71 eur koje se odnosi na obračun od 6. kolovoza 2020. g. na iznos od 140.148,50 kn/18.600,90 eur, 12. kolovoza 2020. g. na iznos od 111.708,13 kn/14.826,22 eur i 25. kolovoza 2020. g. na iznos od 32.636,39 kn/4.331,59 eur, te da je od ukupno knjiženog iznosa izvršeno plaćanje obveze u visini od 200.925,09 kn/26.667,34 eur. Hanfa je utvrdila da je preostala obveza u visini od 83.567,93 kn/11.091,37 eur isknižena od strane tužitelja 20. ožujka 2022. g. čime tužitelj više nije imao iskazane obveze prema tuženiku po osnovi naknada i kamata.

Dakle, obveza s osnove kamata i naknada tužitelja prema tuženiku je iznosila 24.817.577,79 kn/3.293.858,62 eur, dok je tužitelj u svojim poslovnim knjigama iskazao samo iznos od 200.925,09 kn/26.667,34 eur. Razlika od 24.616.652,70 kn/3.267.191,28 eur odnosi se na iznos od 24.533.084,77 kn/3.256.099,91 eur na ime neevidentiranih obveza i iznos od 83.567,93 kn/11.091,37 eur na ime storniranih obveza po osnovi kamata i naknada.

Tužitelj se očitovao Hanfi u odnosu na neevidentirane obveze po osnovi kamata i naknada u svojim

poslovnih knjigama na način da je u skladu s nepoznatim nalazom vještaka izvršen ispravak knjiženja. Naime, tužitelj se poziva da je posljedično analizi uvjeta primljenih pozajmica i ukupnih plaćanja između tužitelja i tuženika uočeno da bi ukupna ugovorena cijena za korištenje pozajmica bila veća od najveće zakonom dopuštene kamatne stope. Tužitelj, nadalje navodi da su najviše dopuštene kamatne stope u razdoblju do 30. lipnja 2020. g. iznosile 9,17%, te bi se naknadno smanjivale na 8,24% u razdoblju od 1. siječnja 2022. g., a prema izračunu tužitelj naknada za korištenje novca tužitelja prema ugovorenim uvjetima iznosila bi 302,40 % godišnje. Tužitelj pojašnjava da je kamata naknada u novcu za posuđena sredstva koju zajmoprimac plaća zajmodavcu te da se kamatna stopa smatra cijenom nova ili kapitala koju zajmoprimac ili dužnik plaća zajmodavcu za privremeno korištenje novca, te da se takvom naknadom smatra i ugovorena kamata kao i ugovorena naknada od 5% tjedno, te da je takva ugovorna odredba ništetna, radi čega je podnesen prijedlog za ovrhu protiv tuženika, koji je ovdje predmetom prigovora.

Hanfa konstatira da je izvršen uvid u dokument pod nazivom "2.1. Analiza primljenih uplata i plaćanja izvršenih u korist Smiljana Pilipovića" koji je dio nepoznatog dokumenta i ne sadrži naziv i potpis osobe koja ga je izradila te se ne može konstatirati da bi isti bio sačinjen po sudskom vještaku. U navedenom obračunu se iznosi obračun primljenih i vraćenih sredstava obračunom ugovorene kamatne stope od 6% koja ukupno za sve ugovore iznosi 136.740,93 kn/18.148,64 eur, te obračunom najviše zakonom dopuštene kamatne stope koja iznosi 200.925,09 kn/26.667,34 eur, s time da isti obračun ne sadrži ugovorene naknade. Istim izračunom konstatira se da je tužitelj po osnovi pozajmica od tuženika primio novčani iznos od 35.658.158,47 kn/4.732.650,94 eur, da je tužitelj izvršio povrat po sklopljenim ugovorima o pozajmicama u ukupnom iznosu od 45.212.712,54 kn/6.000.758,18 eur, te da je tužitelj u skladu s najvišom dopuštenom stopom isplaćene zakonske kamate u visini od 200.925,09 kn/26.667,34 eur te vraćanjem glavnice u visini od 35.658.158,47 kn/4.732.650,94 eur, tužitelj preplatio tuženika za iznos od 9.353.628,98 kn/1.241.439,91 eur.

Hanfa u odnosu na iznesene navode tužitelja zaključuje da isti nisu osnovani niti u skladu s pozitivnim zakonskim odredbama. Ističe se da je tužitelj kao profesionalni pružatelj faktoring usluga koje se u značajnoj mjeri bavi odobravanjem pozajmica dužan upoznati se s ukupnom cijenom financiranja koje proizlazi iz ugovornog odnosa, radi čega je tužitelj prije sklapanja ugovora trebao znati da bi pojedine ugovorne odredbe mogle biti ništete a ne se naknadno pozivati na njihovu ništetost u ugovorima koji su sklapani na inicijativu tužitelja.

Nadalje, Hanfa se poziva na čl. 2. Zakona o obveznim odnosima sukladno kojemu sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva, te su u skladu s tim i ugovorne kamatne stope prepuštene ugovaranju samih ugovornih strana pod uvjetom da nisu više od zakonom dopuštenih. Nadalje se poziva na čl. 26. st. 4. Zakona o obveznim odnosima sukladno kojemu ako su ugovorene više kamate od dopuštenih, primijenit će se najviša dopuštena kamatna stopa. Hanfa zaključuje da ugovorene kamate iz ugovora tužitelja i tuženika ne premašuju najvišu dopuštenu zakonsku stopu budući iste iznose 6% godišnje što je ispod ograničenja iz čl. 26. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

Nadalje, Hanfa zaključuje da se ugovorena naknada koju tužitelj osporava može smatrati efektivnom kamatnom stopom čije ograničenje nije propisano Zakonom o obveznim odnosima, kao što nije propisano ni ograničenje ukupne cijene korištenja pozajmice. Hanfa ističe da je ograničenje efektivne kamatne stope popisano samo za potrošačke ugovore, tj. one ugovore o kreditu koji se sklapaju s potrošačima kao primateljima pozajmica, što ovdje nije slučaj. Temeljem navedenog, Hanfa nije prihvatila navode tužitelja.

Hanfa zaključno daje prikaz utvrđenih razlika u evidentiranju poslovnih događaja u poslovnih

knjigama tužitelja i evidenciji tuženika:

Evidencija	Stavka	Zaduženje 1.1.2020 - 31.10.2022	Plaćanje 1.1.2020 - 31.10.2022	Saldo 31.10.2022
Podnositelj predstave	glavnica	120.272.023,64	102.000.000,00	18.272.023,64
	kamate i naknade	24.817.577,79	24.826.577,71	-8.999,92
	ukupno	145.089.601,43	126.826.577,71	18.263.023,72
Centar faktor d.o.o.	glavnica	35.658.158,47	45.011.787,45	-9.353.628,98
	kamate i naknade	200.925,09	200.925,09	0,00
	ukupno	35.859.083,56	45.212.712,54	-9.353.628,98
Razlika	glavnica	84.613.865,17	56.988.212,55	27.625.652,62
	kamate i naknade	24.616.652,70	24.625.652,62	-8.999,92
	ukupno	109.230.517,87	81.613.865,17	27.616.652,70

Temeljem provedenog nadzora Hanfa je utvrdila da je tužitelj neuredno vodio svoje poslovne knjige u odnosu na pravni odnos s tužiteljem uz naprijed navedene pogrešno knjižene iznose, te je tužitelju naloženo otkloniti utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti i dostaviti dokaz o istome do 30. lipnja 2023. g. Radi utvrđenih nepravilnosti koje nisu otklonjene u danom roku, protiv tužitelj je vođen prekršajni postupak pred Općinskim prekršajnim sudom u Zagrebu u kojemu je donesena presuda na temelju sporazuma stranaka broj Pp-13258/2023 od 3. siječnja 2024. g. kojim je tužitelj proglašen krivim za nepostupanje po predmetnom rješenju Hanfe te mu je izrečena novčana kazna u visini od 13.272,28 eur.

Ističe se da je tuženik u ovom stečajnom postupku prijavio potraživanje prema dužniku temeljem ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 26. listopada 2021. g. te je njegovo potraživanje priznato u cijelosti.

Iz navedenog proizlazi da navodi tužitelja/dužnika o tome da bi isti imao potraživanje prema tuženiku temeljem ništetnih ugovornih odredbi po osnovi naknade u velikom stupnju vjerojatnosti nisu osnovani. Naime, Hanfa je utvrdila da ne postoji potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu koji je iskazan izvodom otvorenih stavki koji je priložen uz pobijano rješenje o ovrsi u visini od 9.353.628,98 kn, već postoji potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 18.263.023,72 kn.

Osim na zakonske odredbe na koje se pozvala Hanfa u svom rješenju, ukazuje se i na odredbu čl. 320. st. 1. Zakona o obveznim odnosima kojim je određeno da se u slučaju kad je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju, ili kad je ugovor na drugi način pripremila i predložila jedna ugovorna strana, nejasne odredbe tumačit će se u korist druge strane.

Tuženik u ovom trenutku nema angažiranog punomoćnika odvjetnika u ovom sudskom postupku, što ne znači da istoga neće angažirati u eventualnom daljnjem tijeku postupka.

Predračun potencijalnih parničnih troškova postupka u slučaju zastupanja protivne strane po punomoćniku odvjetniku iznosi:

Rbr	Opis	Vrijednost
1	Zastupanje u parničnom postupku protivne strane po punomoćniku odvjetniku (5 podnesaka, 5 ročišta)	196.682,69 €
2	Financijsko-knjigovodstveno vještačenje	1.000,00 €
3	Sudska pristojba na tužbu, odgovor na tužbu, žalbu, odgovor na žalbu	2.985,12 €
	UKUPNO	200.667,81 €

S obzirom da dužnik nema likvidnih sredstava za namirenje potencijalnih troškova ovog parničnog

postupka, a jedina imovina dužnika u vidu nekretnine ima procijenjenu vrijednost od 78.000,00 eur, to dužnik ne raspolaže dostatnim sredstvima radi namirenja potencijalnih parničnih troškova protivne strane u ovom parničnom postupku. Stoga se predlaže pozvati zainteresirane osobe na uplatu predujma troškova parničnog postupka protiv Smiljana Pilipovića iznosu od 200.667,81 eur, koji se u slučaju neuplate navedenog iznosa neće preuzeti, tj. podredno će se uz suglasnost tuženika tužba povući.

2. Povrv-1005/2018 pred Općinskim sudom u Karlovcu

Tužitelj: Centar faktor d.o.o.

Tuženik: Ivan Mihalić

Predmet spora: isplata (postupak povodom prigovora protiv platnog naloga)

VPS: 74.000,00 kn/ 9.821,49 eur

Spor je nastao povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika Blanke Žaja iz Karlovca broj Ovr-1475/2018 od 18. srpnja 2018. g. koje je doneseno temeljem izvoda otvorenih stavki na dan 19. lipnja 2018. g. na kojemu je iskazano knjiženo početno stanje od 01.01.2017. g. s dospijecom plaćanja 01.01.2017. g. na iznos od 74.000,00 kn. Putem e-komunikacije nije moguće preuzeti sva pismena koja su dostavljena u spis.

Iz podneska tužitelja od 27. lipnja 2022. g. proizlazi da potraživanje tužitelja proizlazi iz više ugovora o kratkoročnom zajmu koje tuženik nije vratio tužitelju.

Tužitelj je uz podnesak od 8. srpnja 2019. g. dostavio ugovore o kratkoročnom zajmu od:

- a) 1. rujna 2014. g. kojim je tužitelj kao zajmodavac isplatio tuženiku kao zajmoprimcu iznos od 42.000,00 kn na ime kratkoročnog zajma uz rok povrata do 1. travnja 2015. g. i ugovorenu kamatu od 4% godišnje
- b) 23. rujna 2014. g. kojim je tužitelj kao zajmodavac isplatio tuženiku kao zajmoprimcu iznos od 2.000,00 kn na ime kratkoročnog zajma uz rok povrata do 23. travnja 2015. g. i ugovorenu kamatu od 4% godišnje
- c) 1. listopada 2014. g. kojim je tužitelj kao zajmodavac isplatio tuženiku kao zajmoprimcu iznos od 5.000,00 kn na ime kratkoročnog zajma uz rok povrata do 1. travnja 2015. g. i ugovorenu kamatu od 4% godišnje
- d) 21. listopada 2014. g. kojim je tužitelj kao zajmodavac isplatio tuženiku kao zajmoprimcu iznos od 15.000,00 kn na ime kratkoročnog zajma uz rok povrata do 15. travnja 2015. g. i ugovorenu kamatu od 4% godišnje
- e) 21. studenog 2014. g. kojim je tužitelj kao zajmodavac isplatio tuženiku kao zajmoprimcu iznos od 10.000,00 kn na ime kratkoročnog zajma uz rok povrata do 21. svibnja 2015. g. i ugovorenu kamatu od 4% godišnje

Ukupan iznos pozajmica iznosi 74.000,00 kn koje predstavlja i utuženi iznos.

Tuženik s druge strane osporava postojanje duga prema tužitelju ističući da je isti bio zaposlen kod tužitelja od ožujka 2014. g. s time da od 15. travnja 2014. g. počinje obavljati poslove faktoringa, no da je gosp. Boris Abramović odgađao prijaviti tuženika u radni odnos uz obrazloženje da tužitelj čeka uvjet za ostvarivanje poticaja za zapošljavanje na što tuženik pristaje. Tuženik nadalje iznosi da je u razdoblju od početka 2013. g. do 15. travnja 2014. g. u projekt loyalty card – Modus International uložio 150.000,00 kn vlastitog novca, a koji projekt rađen u suradnji s Borisom Abramovićem, Ivicom Marićem i drugim neimenovanim osobama. Tuženik navodi da je tužitelj u to vrijeme dijelio poslovni prostor s društvom Modus sustavi d.o.o. u Zagrebu, Hrnetička ulica 16. Tuženik također navodi da je vlasnik društva Modus sustavi d.o.o. Ivica Marić, kum Borisa Abramovića. Tuženik nadalje navodi

kako se tužitelj u ožujku 2014. g. preselio na drugu adresu Gjüre Deželića 784, te je s Borisom Abramovićem dogovoren početak rada tuženika kod tužitelja, a sve uzimajući u obzir činjenicu koliko je novca tuženik uložio u spomenuti loyalty program. Tuženik nadalje ističe kako je sudjelovao u tom preseljenju tužitelja, te opremio njegov poslovni prostor u vidu pružanja usluge prijevoza, dobave i montaže namještaja, ishodovanja minimalnih tehničkih uvjeta i drugog. Tuženik zaključno navodi da je ostalo nepodmireno njegovo potraživanje prema tužitelju u iznosu od 30.000,00 kn kao nagrada za osiguranje gotovog novca u visini od 90.000,00 eur. Tome u prilog tuženik je dostavio također ranije spomenute ugovore o kratkoročnom zajmu, autorizaciju potraživanja i dospijeće cesije naslovljeno na društvo Telur d.o.o. od 10. lipnja 2014. g., informativnu ponudu naslovljenu na AB montaža d.o.o., informativnu ponudu naslovljenu na društvo Suman d.o.o. od 12. svibnja 2014. g., autorizaciju potraživanja i dospijeće cesije naslovljeni na Vatro-promet d.o.o. od 25. travnja 2014. g., ugovor o kupovini sportskih sjedalica od 13. lipnja 2014. g. sklopljen između KL sport oprema kao prodavatelja i Javne ustanove "Športski objekti Dubrovnik" kao kupca, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 205 od 10. rujna 2014. g. sklopljen između Aquaterm d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 204 od 8. rujna 2014. g. sklopljen između Bagarić usluge d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 195 od 22. kolovoza 2014. g. sklopljen između Ena d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 206 od 10. rujna 2014. g. sklopljen između Peri oplate i skele d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 229 od 22. rujna 2014. g. sklopljen između Sirana Gligora d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, aneks ugovora o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja broj 229 od 22. rujna 2014. g. sklopljen između Sirana Gligora d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 233 od 25. rujna 2014. g. sklopljen između Pik d.d. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, ugovor o ustupanju-otkupu potraživanja-dugovanja br. 192 od 20. kolovoza 2014. g. sklopljen između Zelengrad d.o.o. kao prodavatelja-ustupatelja i dužnika kao otkupitelja-primatelja, informativnu ponudu naslovljenu na Pastor TVA d.d. od 16. travnja 2014. g., autorizaciju potraživanja i dospijeće cesije naslovljenu na Cedevita d.o.o. od 12. svibnja 2014. g., informativnu ponudu naslovljenu na Indor d.o.o. od 10. lipnja 2014. g., informativnu ponudu naslovljenu na Pisinium d.o.o. od 9. lipnja 2014. g., informativnu ponudu naslovljenu na Vis d.o.o. od 20. kolovoza 2014. g., obračun kamate i naknade naslovljen na Venera d.o.o. od 15. rujna 2014. g., preslik vlastoručno pisanih bilješki za razdoblje od 15. ožujka 2014. g. do 9. listopada 2014. g. Tuženik zaključno ističe prigovor zastare, navodeći da se u ovom slučaju primjenjuje trogodišnji rok zastare pa kako je prijedlog za ovrhu predan 27. kolovoza 2018. g. to bi bile zastarjele obveze iz svih utuženih ugovora o zajmu budući je u istima ugovoren rok vraćanja u travnju i svibnju 2015. g. Tuženik ne pojašnjava zbog čega smatra da se primjenjuje trogodišnji zastarni rok. Iz ugovora o zajmu koji su predmet spora ne proizlazi da bi se primljenjivao trogodišnji, već opći zastarni rok od pet godina, koji nije istekao u trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu.

U dosadašnjem tijeku postupka održano je pripremno ročište 13. lipnja 2022. g. koje je odgođeno radi davanja tužitelju roka za očitovanje na podnesak tuženika. Sljedeće pripremno ročište održano je 11. srpnja 2022. g. na kojemu su izneseni dokazni prijedlozi tužitelja u vidu saslušanja Gorana Kovačića i Borisa Abramovića, kao i da se službenim putem zatraži podatak od HZMO da li je tuženik bio u radnom odnosu od 15. ožujka 2014. g. do 1. listopada 2014. g, te dokazni prijedlozi tuženika u vidu uvida u materijalnu dokumentaciju dostavljenu uz podneske istoga. Sud je prihvatio dokazne prijedloge tužitelja za saslušanjem predloženih svjedoka, kao i za pribavom podataka od HZMO.

Na ročištu za glavnu raspravu 20. prosinca 2022. g., 12. svibnja 2023. g. trebao je biti saslušan svjedok

Boris Abramović, koji na isto nije pristupio, dok su na ročištu 2. listopada 2023. g. trebale biti saslušane stranke no iste nisu pristupile na njega, te je određeno provođenje terenske provjere adrese zz tužitelja.

Daljnjih meritornih radnji u postupku nije bilo.

Predračun potencijalnih parničnih troškova postupka u slučaju zastupanja protivne strane po punomoćniku odvjetniku iznosi:

Rbr	Opis	Vrijednost
1	Zastupanje u parničnom postupku protivne strane po punomoćniku odvjetniku (5 podnesaka, 5 ročišta)	2.000,00 €
2	Sudska pristojba na tužbu, odgovor na tužbu, žalbu, odgovor na žalbu	740,58 €
	UKUPNO	2.740,58 €

S obzirom da iz dokumentacije koju je tuženik dostavio u spis nije razvidno da bi njegovi navodi bili osnovani, to bi tužitelj eventualno i imao izvjesnu vjerojatnost za uspjehom u sporu, no ista ovisi i o iskazima svjedoka Gorana Kovačića i Borisa Abramovića, kao i o iskazu samog tuženika.

Kako bi se predvidivi troškovi postupka mogli namiriti iz vrijednosti stečajne mase, to se predlaže donijeti odluku o preuzimanju ove parnice i nastavku postupka protiv tuženika Ivana Mihalića.

IV/ Temeljem iznesenog predlaže se naslovnom sudu zakazati skupštinu vjerovnika sa sljedećim prijedlogom dnevnog reda:

1. rasprava i donošenje odluke o pokretanju parničnog postupka protiv Gorana Kovačića i Valentina Vičića
2. rasprava i donošenje odluke o preuzimanju i nastavku parničnog postupka Povrv-28/2023 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu protiv tuženika Smiljana Pilipovića
3. rasprava i donošenje odluke o preuzimanju i nastavku parničnog postupka Povrv-1005/2018 pred Općinskim sudom u Karlovcu protiv tuženika Ivana Mihalića
4. razno.

Prilog:

- zk izvadak za zk.ul. 6518, k.o. Centar, zk.ul. 1860, k.o. Vrapče izk.ul. 6738, k.o. Centar novi
- spis predmeta Povrv-28/2023 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu
- spis predmeta Povrv-1005/2018 pred Općinskim sudom u Karlovcu

U Osijeku, 26. srpnja 2024. g.

Ivana Kalkan, stečajna upraviteljica